

- υίου Ἐμμανουήλ Μελισσηνοῦ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ
ἀμπελίου τὸ μερτικό ντης ἔκαμαν
καλὰ ἀναμεταξύ ντως νὰ τῆς δώσῃ γρόσια ἐννέα —Ν. ρ. 9— νέτα —. Τὴν
ὁποῖαν τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τὰ λά—
βάνει ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζεται πλη-
ρωμένη κ(αὶ) σοντισφάδα ἕως ἓνα
10 ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύ-
νει το εἰς στὸν ἄνωθεν ἀγοραστή, πουρ=
κίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσῃ, ὡς ἀν καλή ντου ἀγορὰ ὑποσχό-
μενη νὰ τὸν διαφεδεύῃ εἰς κά—
δε ἐνάντιον ποὺ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτό· τὸ ὁποῖον πράγμα ἦτον ἀπὸ ὅλον
τὸ μισὸ ἐδικό ντης κ(αὶ)
ἤδωσέ ντο παντοτινὸ μισιάρικον τοῦ Ἀδρέα Γιαμούρη κ(αὶ) εἰς τοῦτο
γροικᾶται τὸ ἀνάμισυ τετάρτι, ὡς λέμε,
νὰ εἶναι πάλε ὁ ἄνωθεν κὺρ Μᾶρκος νοικοκύρης εἰς στὸν παντικάτορα ὡς
πρόσωπον τ(ῆ)ς δειᾶς στου. Εἰς ὅ—
15 λα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώ-
νοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν κ(αὶ)
ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντως γρόσια πέντε. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας
νὰ τὰ ζημιοῦται εἰς στήν κατὰ καιροῦ
ἀφεδία κ(αὶ) πάλιν ἡ παροῦσα νὰ μένῃ σταθερά, βεβαί(α) κ(αὶ) ἀνέκο-
πτος. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν προσκα—
λοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
= Ἡα μανολις αρονις κε με δελιμα στι πεδερας μου μαρτιρο τα{νο}θεν
20 Ζέφανος ιερεὺς ἀρόνις ἐγράψα κ(αὶ) μαρτιρό. ὥς ἀνοθεν:—

96 (φ. 54r)

Πώληση δικαιώματος σὲ μισιάρικο παντοτινὸ 1752, Μαρτίου 15
ἀπὸ τὸν παπα-Στεφανὴ Ἀρώνη στὸν συνπαντικάτορα

Ὁ παπα-Στέφανος Ἀρώνης πουλεῖ τὴν πάρτη του (μισὸ παντίκι) ἀπὸ τὸ
περιβόλι ποὺ ἔχει στ' Ἀργιὰ (λεγόμενο Χοντρῆς) μισιάρικο παντοτινὸ μαζὶ μὲ τὸ
Βασίλη Λουμπαρδόπουλο (ἀπὸ τὸν παπα-Νικόλαο Πολίτη καὶ Ἰωάννη Βασι-
λάκη) στὸ Βασίλη γιὰ 7 γρόσια. Στὸ Λουμπαρδόπουλο δίνει καὶ τὴν «καθολικὴ
γραφὴ τοῦ παντικιοῦ». Δὲν ὑπάρχουν μάρτυρες.

- 1 = 1752 – Μαρτίω – 15–
 = Ἐχοντας ἐγὼ ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος κ(αὶ) ὁ κὺρ Βασίλης Λου-
 μπαρδόπουλος τὸ περβόλι στὰ
 Ἀργιὰ λεγόμενο Χοντρῆς παντοτινὸ μισιάρικον ἅ τὸν εὐλαβέστατον π(α)
 πα-κὺρ Νικόλαον Πολίτη κ(αὶ)
 ἅ τὸν μακαρίτη Ἰωάννη Βασιλάκη, τώρα θέλω θεληματικὸς κ(αὶ) πουλῶ
 κ(αὶ) ξεπουλῶ τὴν πάρτη μου,
 5 γῆς-δέδρη, ὅ,τι μοῦ ἀγγίζει κατὰ τὴν γραφή μας τοῦ ἄνωθεν κὺρ Βασίλη
 ὥ(ς) διὰ γρόσια ἐπτὰ –Ν. ρ. 7–.
 Τὴν ὁποῖαν τιμὴν καὶ πληρωμὴν τὰ λαβαίνω κ(αὶ) κράζομαι πληρωμένος
 κ(αὶ) σοντισφάδος ἔ–
 ὡς ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνομαι ἀπ’ αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα
 κ(αὶ) ἐνδύνω το εἰς στὸν ἄνωθεν ἅ–
 γοραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσει, ὡς ἂν καλὴ ντου
 ἀγορὰ ὑποσχόμενος νὰ τὸν διαφε–
 δεύω εἰς κάθε ἐνάντιον ποὺ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτό. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν
 ὑπογράφομε ἰδιοχειρὸς =
 10 μου κάτωθεν κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς. Ἀκό-
 μη λαβαίνει κ(αὶ) τὴν καθολικὴν γραφὴν
 τοῦ παντικίου εἰς χεῖρας στου εἰς βεβαίωσιν:— Σεφᾶνος ἱερεὺς ἀρόνις
 ἐγραψα κ(αὶ) βεβαιόνο ὡς ἀνοθεν:—

97 (φ. 54v)

Διανομὴ πατρικῆς κληρονομίας

1752, Μαρτίου 27

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Νικόλα Βάβουλα κ(αὶ) τοῦ γραφέα ὁ παπα-
 Κωσταντῆς Τζιώτης καὶ ὁ ἀδελφός του Στεφανῆς κάνουν τὴν παροῦσα συμφω-
 νία, ποὺ ἀναφέρεται στὸ μοίρασμα τῆς πατρικῆς των περιουσίας. Σὲ τυχὸν “ἀνη-
 λογία”, ἡ ποινὴ ὀρίζεται στὰ 10 ρεάλια.

- 1 – 1752 – Μαρτίω – 27–
 = Τὴν σήμερο συνιθασμένα τὰ δύο ἀδέλφια ὁ εὐλαβέστατος π(α)πα-κὺρ
 Κωσταντῆς Τζιώτης κ(αὶ)
 ὁ ἀδελφός του ὁ Στεφανῆς κ(αὶ) κάνουν θεληματικοὶ <κ(αὶ) κάνουν> τὸν
 παρὸν ταιργιασμὸν κ(αὶ) καβού–
 λι ἀπάνω στὴν κληρονομίαν τοῦ πατρός στως· κ(αὶ) παίρνει ὁ ἀφέντης
 π(α)πᾶς τὸ περγάρδι ποὺ ἔχουν στὰ